కథా కౌముది

అమ్మకి ఏమయ్యింది?

ఆర్.సి.కృష్ణ స్వామి రాజు

శేషాచలం కొండలు వెండి రంగులో మెరిసిపోతున్నాయి. చల్లటి చిరుగాలులు చిన్న చిన్నగా వీస్తున్నాయి. ఆకాశంలో, పున్నమి చంద్రుడు నిండు గర్భిణీలా కదలలేక కదులుతున్నాడు.

అపార్టుమెంట్ ఆరవ అంతస్తులోని పెంట్ హౌస్ ముందర, అమ్మా కొడుకులు వెన్నెలలో కూర్చుని వున్నారు. కోడలు హాల్ లో కూర్చుని టీవీ సీరియల్ చూస్తోంది.

అమ్మ అంజలి ఊరి నుంచి తెచ్చిన పనస తొనలు ఒక్కొక్కటి, కొడుకు నోటికి అందిస్తోంది. తియ్య తియ్యటి పనస తొనలు తృప్తిగా తింటున్నాడు.

"అమ్మా! అవ్వాతాతలు నీకు అంజలి అనే మంచి పేరు పెట్టినారు. నిన్ను చూస్తే పాత సినిమాలలో తల్లి పాత్రలో నటించే అంజలీ దేవి గుర్తుకొస్తుంది" అని అన్నాడు.

ఆమె ముసిముసిగా నవ్వింది.

xxxxxx

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంలో సివిల్ ఇంజనీర్ గా పని చేస్తున్నాడు నాగరాజు. అతడి భార్య నళిని గవర్నమెంట్ స్కూల్ లో తెలుగు టీచర్ గా పని చేస్తోంది. వారిది కడప జిల్లా పాపిరెడ్డిపల్లి అనే గ్రామమైతే, ఉద్యోగ రీత్యా తిరుపతిలో కాపురముంటున్నారు. పెళ్ళై, కొడుకు కాపురం పెట్టిన మూడేళ్ళకి కానీ, అమ్మ తిరుపతికి రాలేదు. మూడు వారాలు ఉండి పోవాలని ఇప్పుడు వచ్చింది.

అమ్మ వచ్చిన మూడవరోజు–

అమ్మ పడక నుంచి ఇంకా లేవ లేదు. "అమ్మా, ఉదయిస్తున్న సూర్యుడిని చూడు, కమలాపండులా ఎలా మెరిసిపోతున్నాడో"అని నిద్ర లేపాడు.

“మన ఊరి గుట్టల సందున పుట్టే సూర్యుడిని చూస్తేనే, నాకు సూర్యుడు పుట్టినట్లుగా అనిపిస్తుందిరా నాగరాజా" అని బదులిచ్చింది. 'జిహ్వ కొక రుచి, పుర్రెకో బుద్ధి' కదా అని అనుకుంది కోడలు.

పడక నుంచి లేయాలని చూసిన అమ్మ, భరించలేని ఒళ్ళు నొప్పులు ఉండడంతో కాసేపు అలాగే పడుకుని నిదానంగా లేచి కూర్చుంది. అడుగు తీసి అడుగు పెట్టాలంటే పెట్టలేకపోతున్నానని, నొప్పులు ఎక్కువగా ఉన్నాయని బాధపడింది. జ్వరం ఉందేమోనని చూశాడు. అలాంటిదేమీ లేదు. ‘వేడి నీళ్లు తాగితే తగ్గిపోతుందిలే’ అని గమ్మున వుండి పోయాడు. గంటగంటకీ నొప్పులు పెరిగాయి కానీ, కొంచెం కూడా తగ్గలేదు.

డాక్టరు దగ్గరికి వెళదామని అడిగాడు. "వైద్యుడు రోగాలు కోరు, వ్యాపారి కరువు కోరు అనే సామెత తెలిసిందే కదా. ఆ టెస్టులూ, ఈ టెస్టులూ అని నీకు గుండు కొట్టిస్తారురా నాయనా. రోగాలు మనుషులకు కాక, మాకులకు వస్తాయా, వచ్చిన రోగం వచ్చినట్లే పోతుందిలే" అని కొడుక్కి సర్ది చెప్పింది.

విషయం తెలిసిన అపార్ట్మెంట్ మిత్రులు ఒత్తిడి చేయడంతో అమ్మ అంగీకరించింది. రాముల వారి గుడికాడ వున్న ప్రఖ్యాత ఆయుర్వేద డాక్టరును కలిశారు. నాలుక, కళ్ళు, నాడి పరీక్ష చేశాడు. “చక్కర, రక్తపోటు, ఉబ్బసం లాంటి వ్యాధులేమైనా ఉన్నాయా” అని ప్రశ్నించాడు. రుతు క్రమం వివరాలు తెలుసుకున్నాడు. భయం లేదని చెప్పి రెండు చూర్ణాలు రాసి ఇచ్చి తేనెలో కానీ, ఆవు నెయ్యిలో కానీ, కలిపి మూడు పూటలా వాడమన్నాడు.

వాడడం ప్రారంభించి మూడు రోజులైనా అమ్మ ఒళ్ళు నొప్పులు తగ్గలేదు. చుట్టుకుని చుట్టుకుని పడుకోసాగింది. బలం తగ్గిందేమోనని కువైట్ ఖర్జూరాలు, బాదం, పిస్తా, జీడి పప్పు, చుక్క అరటి పండ్లు పెట్టసాగారు. కాచిన వేడినీళ్ళే వాడసాగారు.

సమయానికి అన్నం తినమని కోడలు బతిమాలాడితే "మల్ల తింటాను, ఇప్పుడు ఆకలి కావడం లేదు" అని బదులిచ్చేది. ఆరు పదులు నిండిన అత్త కదా "వేళకి తిండి తింటే ఆరోగ్యం, వేళ తప్పి తింటే అనారోగ్యం" అని చెప్పి బతిమలాడి తినిపించేది.

ఒక రోజు కోడలు బాదం పాలు అత్తకి ఇస్తూ, శేషాచలం కొండల్ని చూస్తూ "అత్తకి జరుగరానిది జరిగితే, కోడలినే కదా అందరూ ఆడి పోసుకుంటారు. కోడలు వచ్చిన వేళ, కోడెలు వచ్చిన వేళ అని పల్లెలలో అనుకోవడం మాములే కదా. నాకు అలాంటి నింద రానివ్వవద్దు స్వామీ" అని గోవిందుడికి మొక్కుకుంది.

విషయం తెలిసిన కొలీగ్స్ "ఆయుర్వేద వైద్యం పని చేయడం లేదేమో, గోవింద రాజుస్వామి గుడి పక్కనున్న సందులో పెద్ద పేరున్న హోమియో వైద్యుడి సలహా తీసుకోమన్నారు. అమ్మని జాగ్రత్తగా టూ వీలర్ లో కూర్చోబెట్టుకుని హోమియో వైద్యశాలకు వెళ్ళాడు.

డాక్టరు, బాల్యం నుంచి ఆమె ఆహారపు అలవాట్లు, ఏవి ఒంటికి పడతాయి, ఏవి పడవు అనే వివరాలు, సరిపడే వాతావరణం, దినచర్యలు, ఆలోచనా సరళి, ఇలాంటివి గంట సేపు విచారించి అడిగి ఫైలులో రికార్డు చేసాడు. వయస్సు రీత్యా వచ్చే బడలిక, బలహీనం వల్ల ఒళ్ళు నొప్పులు వస్తున్నాయన్నాడు. తెల్లటి గుళికలు బాటిల్ లో వేసి ఇచ్చి, మూడు పూటలా భోజనానికి ముందు చప్పరించమన్నాడు. మరో రకం డ్రాప్స్ ఇస్తూ రాత్రిలో పడుకునే ముందు నీళ్లలో కలిపి తాగమన్నాడు. క్రమశిక్షణ కలిగిన విద్యార్థిలాగా పూట తప్పకుండా మందులు వాడసాగింది. అయినా అమ్మ ఒళ్ళు నొప్పులు ఆవ గింజంత కూడా తగ్గలేదు.

సమాచారం తెలుసుకున్న బంధువులు కొందరు " రేణిగుంట రోడ్డు లో సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ వుంది కదా,మొత్తం బాడీ అంతా జనరల్ చెక్ అప్ చేయించరాదా " అని సలహా ఇచ్చినారు.

వన్ ఫైన్ మార్నింగ్, ఖాళీ కడుపుతో జనరల్ చెక్ అప్ చేయించడానికని అమ్మని తీసుకుని బయలుదేరాడు. లేకలేక కొడుకు ఇంటికి అత్త గారు వస్తే ఒళ్ళు బాగా లేకుండా వచ్చింది, కోడలు సరిగా చూసిందో లేదో అని తెలిసిన వాళ్ళు, ఊర్లో వాళ్ళు చెవులు కొరుక్కుంటారేమోనని కోడలు టెన్షన్ పడింది. స్కూల్ కు లీవ్ పెట్టి తను కూడా హాస్పిటల్ కి వస్తానని చెప్పి భర్తతో పాటు కారులో కూర్చుంది.

"నన్నెందుకురా నాయనా పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులకు తిప్పుతావు? చేతిలో వున్నదంతా ఖర్చు పెడతావు? పెద్ద ఆసుపత్రుల వాళ్ళు కొండను తవ్వి ఎలుకను పట్టే మాదిరి. అదీ ఇదీ చెప్పి మనల్ని భయపెడుతారురా" అని అమ్మ బాధ పడింది. ఆమెను ఎలాగోలా ఒప్పించి చిన్నగా ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లారు.

హాస్పిటల్ లో రెసెప్షన్ వారు నవ్వుతూ పలకరించారు.

నర్సులు కొత్త ఫైలు ఓపెన్ చేసి హైట్, వెయిట్, పల్స్, బ్లడ్ ప్రెషర్ లు రికార్డు చేసి రక్త పరీక్షలు ప్రారంభించినారు.

అక్కడే వైద్యం కోసం వచ్చిన ఇద్దరు అక్కాచెల్లెళ్లు "అదేందక్కా ,ఒక డాక్టరు ఏమో తిండి బాగా తినమంటాడు,ఇంకో డాక్టరు ఏమో తిండి బాగా తగ్గించమంటాడు. ఎవరి మాట వినాలక్కా" అని మాట్లాడుకోవడం విని అమ్మ నవ్వుకుంది.

ఒక గది నుంచి మరొక గదికి గిరగిరా మూడు గంటలు తిప్పి, ఇ.సి.జి.,అల్ట్రా సౌండ్ స్కానింగ్, ఎముక, కంటి, దంత పరీక్షలు కూడా చేసినారు. చివరిగా రిపోర్టులన్నీ ఫైలు చేసి, పెద్ద డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకుపోయినారు.

ఆయన అన్ని రిపోర్టులూ సంపూర్ణంగా చూసి," రిపోర్టులన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. ఎక్కడా ఇబ్బంది లేదు. మానసిక ఒత్తిడికి గురైతే కూడా ఇలా నొప్పులు రావచ్చని చెప్పి, చిన్నచిన్నయోగాసనాలు, ప్రాణయామములు చేయండి " అని సలహా ఇచ్చి పంపినాడు.

మొగుడూ పిల్లలిద్దరూ అమ్మకి ఆరోగ్యసమస్య ఏమీ లేదని సంతోషించినా, 'ఒళ్ళు నొప్పులు తగ్గేదెట్లబ్బా' అని ఆలోచిస్తూ కారులో ఇంటికి బయలుదేరినారు.

లీలా మహల్ జంక్షన్ వద్ద ట్రాఫిక్ జామ్ అయ్యింది. అటూ ఇటూ చూస్తున్న నాగరాజుకు రోడ్డు పక్కన వున్న ఆర్.ఎమ్.పి డాక్టరు వైద్యశాల కనిపించింది. జనాలు గిజగిజ వున్నారు. వారిలో చదువుకోని వారు, చదువుకున్న వారు, పిల్లలు, పెద్దలు వున్నారు. వారందరినీ చూసి, పెద్దపెద్ద చదువులు చదివిన డాక్టర్లు ఎంతోమంది పట్టణంలో వుండగా, ఆర్.ఎమ్.పి. డాక్టర్ల దగ్గర వైద్యం కోసం వచ్చిన వారిని చూసి మొగుడూ పెళ్ళాలు ఆశ్చర్యపోయారు. కడుపు నొప్పి మొదలుకుని క్యాన్సర్ వరకు అన్నిటికీ తను వైద్యం చేయగలనని పెట్టి వున్న బోర్డును చూసి ముక్కు మీద వేలు వేసుకున్నారు. రోగులందరినీ డాక్టరు నవ్వుతూ పలకరిస్తున్నాడు. ఒకరిద్దరికి ఇంజెక్షన్ లు వేసాడు. మందులు అలా వాడాలి ,ఇలా వాడాలి అని సలహాలు ఇస్తున్నాడు.

అమ్మ మౌనంగా డాక్టరు వైపే శ్రద్ధగా చూడసాగింది. ఇంతలో ట్రాఫిక్ కదలడంతో కారులో బుర్రున ఇంటికి చేరినారు

బాగా అలసిపోయి ఉండడంతో అందరూ గబగబా తినేసి కాసేపు రిలాక్స్ అవుదామని నడుము వాల్చారు.

xxxxxx

సాయంత్రం అయిదు గంటలయ్యింది. నిద్ర లేచి చూసిన మొగుడూ పెళ్ళానికి అమ్మ అగుపించలేదు. అపార్ట్ మెంట్ అంతా వెదికారు. ఎక్కడా కనిపించలేదు. 'అమ్మకు తెలిసిన వారెవరూ ఇక్కడ లేరు కదా,ఎక్కడి కెళ్ళిందో' అని భయపడ్డారు.

" అయినా,అమ్మకి తిరుపతిలోని వీధులేవీ సరిగా తెలియదు కదా. ఎక్కడికని వెళ్ళింది? ఎందుకింత సాహసం చేసింది? ఊరు కాని ఊరు. ఆమెకు జరగరానిది జరిగితే ఎట్లబ్బా? భగవంతుడా, మాకు కొండంత కష్టాలు పెట్టావేమి! ఇబ్బంది లేకుండా చేయి స్వామీ" అని శేషాచలం కొండలకు మొక్కుకున్నారు.

ఇంట్లో పొద్దు పోక, పట్టణంలోకి వెళ్ళిందేమోనని అనుమానమేసి నాగరాజు ఒక మోటార్ సైకిల్ తీసుకుని బయలుదేరాడు. గుండె డభీ,డభీమని కొట్టుకుంటూ ఉండడంతో నళిని కూడా తన స్కూటీ తీసుకుని అత్తను వెదకడానికి బయలుదేరింది

నాగరాజు దుర్రు దుర్రున బస్ స్టాండ్, రైల్వే స్టేషన్, త్యాగరాజమండపం, మహతి ఆడిటోరియంలు వెదికాడు. అమ్మ ఎక్కడా కనిపించలేదు. నళిని సర్రుసర్రున బండిలో వెళ్లి బొంతాలమ్మ గుడి, రాములవారి గుడి, , అలిపిరి, కపిల తీర్థంలు చుట్టి నిరాశగా ఇంటికి బయలుదేరింది.

ఇద్దరూ లీలా మహల్ జంక్షన్ వద్దకు చేరారు. బండ్లు రోడ్డు పక్కన నిలబెట్టి ఎక్కడెక్కడ వెదికిందీ మాట్లాడుతూ ఉన్నారు.

దూరం నుంచి " నాయనా, నాగరాజా!" అనే అమ్మ పిలుపు వినిపించింది. ఇద్దరూ ఒకేసారి తల తిప్పి చూశారు.

ఆర్.ఎమ్.పి. డాక్టరు హాస్పిటల్ వద్ద నిలబడి ఉన్న అమ్మ ముఖం నిండు పున్నమి చంద్రుడిలా వెలిగిపోతోంది. పక్కనే అమ్మ భుజానికి ఇంజెక్షన్ వేస్తున్న డాక్టరు కనిపించాడు. అమ్మ చిరు నవ్వులు చిందిస్తూ కుడి చేయి ఊపింది.

అక్కడ, అమ్మను చూసిన మొగుడూ పెళ్ళాలిద్దరూ ఆశ్చర్యంగా ముక్కు మీద వేలేసుకున్నారు. గబగబా అమ్మ దగ్గరికి వెళ్లి గట్టిగా కౌగిలించుకున్నారు.

"నాగరాజా, నాకు జ్వరం వచ్చినా, జలుబు వచ్చినా మన ఊరి ఆర్.ఎమ్.పి. డాక్టరు శంకర నారాయణ దగ్గర ఒక్క ఇంజెక్షన్ వేయించుకున్నానంటే చాలు, పది నిమిషాల్లో తగ్గిపోతుంది. గొప్ప గొప్ప డాక్టర్లు చూసినా, పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులలో నన్ను చూపించినా, నాకు తృప్తి వుండదు. వారు వ్రాసి ఇచ్చిన మాత్రలు, మందులు ఎన్ని మింగినా జబ్బు తగ్గదు. అలవాటు అయిన ప్రాణం కదా. ఒక్క ఇంజెక్షన్ కి మాత్రమే నాకు జబ్బు తగ్గుతుంది. అందుకని మీకు చెప్పకుండా ఇంజెక్షన్ ఒకటి వేయించుకుందామని వచ్చినానురా" అని చెప్పింది.

"సరే ఇంటికి పోదాం... రా, అమ్మా" అన్నాడు.

"మీరు బండ్లలో వెళ్ళండి. నేను నడిచి వస్తాను" అని బదులిచ్చింది.

"బండిలో వెళదాం. మన ఇల్లు మైలు దూరంలో ఉంది. నీకు, ఒళ్ళు నొప్పులు కదా" అన్నాడు.

"నొప్పులు ఇంకా ఎక్కడ ఉన్నాయి. ఇంజెక్షన్ దెబ్బకి ఇరవై మైళ్ళ దూరానికి పారిపోయి ఉంటాయి" అని చెబుతూ జింక లెక్కన ఇంటి వైపుకి పరుగు నడకతో బయలుదేరింది.

'కొండను తల కింద పెట్టుకుని రాళ్ళ కోసం వెదికినట్లు ఉంది మన వ్యవహారం' అనుకున్నారు మొగుడూ పెళ్ళా లు.

శేషాచలం కొండలలోని నామాల స్వామి ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు.

COMMENTS